

Aan

**Het college van procureurs-generaal
postbus 20305
2500 EH Den Haag**

5 maart 2008

Betreft: klacht tegen hoofdofficier van Justitie Mr. W. Tomesen.

Geachte heer Brouwer,

Hierbij dienen wij een klacht in tegen de Hoofdofficier van Justitie te Zwolle, Mr. W. Tomesen omdat hij onze aangifte in verband met het opstellen van een vals proces-verbaal niet serieus heeft behandeld. Hij heeft de aangifte die gericht was tegen een onderzoek waarvoor hij zelf formeel verantwoordelijk is niet willen voorleggen aan een onafhankelijke organisatie. Daarentegen heeft hij de aangifte met een zeer twijfelachtige redenering die op punten zelfs feitelijk onjuist is, naast zich neergelegd. Wij zijn van mening dat het niet mogelijk kan zijn dat officieren van justitie aangiftes tegen zichzelf, zelf kunnen afhandelen. Hierdoor is het sterke vermoeden ontstaan dat getracht wordt de betreffende zaak onder het tapijt te vegen.

Op 8 oktober 2007 heeft een groep burgers aangifte gedaan bij de Hoofdofficier van Justitie te Zwolle wegens geconstateerde strafbare feiten gepleegd door de heren Mr. H. Brouwer, Mr. A. Vast en Mr. H. van der Meijden, ten tijde van het plegen van het delict werkzaam als respectievelijk voorzitter van het college van procureurs-generaal, hoofdofficier van justitie te Zwolle-Lelystad en officier van justitie te Rotterdam. Zij hebben volgens indieners afzonderlijk of in vereniging het handschriftonderzoek naar de twee anonieme briefjes in de Deventer moordzaak valselijk uitgevoerd met als vermoedelijke doel om de vriendin van een mogelijke andere dader dan de veroordeelde E. Louwes met zekerheid niet te koppelen aan die briefjes. Dit handschriftonderzoek is ingesteld in opdracht van de voorzitter van procureurs-generaal, onder verantwoording van de hoofdofficier van justitie te Zwolle en uitgevoerd door Mr. van der Meijden. Nadat de heer Tomesen de functie van de heer Vast heeft overgenomen, is hij daarmee formeel verantwoordelijke geworden voor dat onderzoek.

De aangifte in Zwolle is, met tegenzin, ingediend bij de primair verantwoordelijke omdat wij daar bij regelmaat door diverse onderdelen van het Openbaar Ministerie naar zijn verwezen. Daartoe behoorde ook u. Bij de aangifte in Zwolle hebben de indieners er bij de hoofdofficier nadrukkelijk op aangedrongen om deze aangifte te laten afhandelen door een onafhankelijke instantie, zoals bijvoorbeeld de Rijksrecherche. Deze suggestie is in de wind geslagen.

Op grond van het Wetboek van Strafvordering was de hoofdofficier Tomesen wettelijk verplicht om de in de aangifte aangegeven strafbare feiten serieus te onderzoeken, waarbij alle betrokken partijen in de gelegenheid gesteld worden om gehoord te worden. Ondanks dat wij expliciet hebben aangeboden om gehoord te worden is dat niet gebeurd. Wij zijn van mening dat de heer Tomesen niet voldaan heeft aan zijn wettelijke verplichtingen.

Dat deze zaak erg gevoelig ligt bij het Openbaar Ministerie blijkt onder meer uit een drietal gebeurtenissen. Ten eerste handelt de Hoofdofficier van Justitie deze aangifte, en ook de daaraan voorafgaande correspondentie, persoonlijk af en laat dat niet aan een van zijn medewerkers over. Op 3 september 2007 schreef hij aan ons een brief die niet van een kenmerk was voorzien. Wij trekken hieruit de conclusie dat de brief niet door het secretariaat van het OM in Zwolle is verwerkt. Tenslotte werd een delegatie van de aangevers van de aangifte, die daar persoonlijk voor naar Zwolle waren gekomen, de toegang geweigerd bij de op 8 oktober 2007 door de hoofdofficier belegde persbijeenkomst.

Voorts wijkt het OM in de behandeling van deze aangifte af van de eigen richtlijnen voor open verantwoording, zoals u deze zelf propageerde in uw speech "*Zwijgen is zilver, spreken is goud*" van 14 december 2006. Dit blijkt onder meer uit het categorisch vermijden van een antwoord op onze hamvraag: "*Hebben de genoemde rechercheurs deelgenomen aan het schrijfonderzoek?*"

In deze en volgende alinea's geven wij aan dat uit het antwoord van hoofdofficier Tomesen aan ons op 18 januari blijkt dat hij volstrekt onvoldoende zijn best heeft gedaan om onze vermoedens van malversaties van het onderzoek serieus te onderzoeken en alleen op basis van zijn positie meent de aangifte naast zich neer te kunnen leggen.

Ons belangrijkste bewijs voor de fraude zijn de verklaringen van de vier genoemde rechercheurs dat zij niet hebben deelgenomen aan het onderzoek. Uit het antwoord van Tomesen blijkt niet dat hij hier navraag naar heeft gedaan, althans de betrokken rechercheurs hebben niet tegenover hem hun deelname bevestigd. Hadden zij dat wel gedaan, dan zou Tomesen niet nagelaten hebben dat te vermelden. Daarentegen schrijft hij: *"De betrokken politieambtenaren zijn, ook in de privésfeer, door derden — personen dus van buiten de zakelijk betrokken kring van politie en justitie— over deze schrijfproeven benaderd. Eén van hen, de heer Van Roenburg, is thuis onverwacht bezocht door een "particulier recherchebureau" en heeft toen niet ontkend betrokken te zijn geweest. De andere betrokken politieambtenaren zijn weliswaar benaderd, maar hebben — voor zover dezerzijds bekend is geworden uit navraag, ook nog eens naar aanleiding van uw aangifte — niets gezegd, of verwezen naar persvoorlichting."*

In een tweede aspect hebben wij gewezen op het feit dat er nogal wat mis is met de twaalf formulieren met afgenomen dictees. Ze zijn gemaakt op zes jaar verouderd papier van een niet meer bestaande organisatie, er ontbreken stukken tekst uit het dictee en er zijn slechts vijf van de twaalf formulieren geparafeerd met een en dezelfde paraaf. Dat deze formulieren op deze "slordige" wijze aan het NFI zijn afgeleverd verbaasd des te meer omdat uzelf in een televisie uitzending aan heeft gegeven dat het onderzoek in de Deventer moordzaak een *politiek en publicitair afbreukrisico van 9 à 10 heeft*. Tomesen geeft duidelijk aan dat hij hier geen onderzoek naar heeft gedaan. Over het gebruikte verouderde papier geeft hij geen verklaring, over de ontbrekende tekst zegt hij letterlijk *"De door u aangedragen feiten - waaronder ook de door u geconstateerde ontbrekende tekst in de schrijfproef N2, waarvoor geen verklaring kan worden gegeven — hebben aan dat onderzoek niet in de weg gestaan."* Indien er sprake zou zijn van een vervalsing is een verklaring voor het ontbreken van tekst uiteraard wel te geven, maar die optie is blijkbaar al vooraf terzijde geschoven. Over de ontbrekende parafen maakt hij het nog bonter. Hij meldt dat de heer Van Roenburg (de leider van het onderzoek) *"telkens op het tweede formulier zijn eigen paraaf heeft geplaatst"* Dit is feitelijk onjuist. Als het al de paraaf is van Van Roenburg, dan heeft die geplaatst op zijn eigen drie formulieren en op twee formulieren van mevrouw Bulder. Over het ontbreken van de overige 7 parafen wordt niet gerept. Nog vreemder wordt zijn antwoord als deze uitspraak wordt vergeleken met uw eindrapport "Oriënterend Onderzoek" van eind 2007, waarin in de voetnoot van bladzijde 27 staat *"Een verbalisant heeft schrijfproef N2 geparafeerd als een door hem afgenomen schrijfproef. Deze parafering had door zijn (toen afwezige) collega moeten worden gedaan."* en u dus hier juist meldt dat Van Roenburg zijn paraaf niet heeft gezet. Wie het dan wel gedaan heeft blijft duister.

Deze hoofdofficier houdt er ook een bijzondere logica op na door zijn verklaring te beginnen met "*Het proces-verbaal (dus het pv waarvan wij stellen dat het vervalst is) is op ambtseed opgemaakt en ik heb geen reden om aan het waarheidsgehalte ervan te twifelen, ook niet op basis van uw aangifte*". Waarmee hij zegt dat elk proces-verbaal à priori de waarheid dekt, ook als dat niet zo is. Onze conclusie is dat de heer Tomesen alles behalve zijn best heeft gedaan om uit te zoeken wat er gebeurd is rondom de schrijfproeven, maar zijn positie gebruikt heeft om de feiten te bagatelliseren en de aangifte te verwerpen.

Zoals hierboven al vermeld, verbaast het ons dat een officier van justitie in staat is om een aangifte die tegen hemzelf, althans tegen een onderzoek waar hij eerste verantwoordelijke voor is, kan en mag afhandelen. Wij vragen ons af hoe het openbaar ministerie om zou gaan als iemand een aangifte zou doen tegen een officier van justitie wegens verkrachting en deze officier zelf de aangifte gaat verwerpen. De situatie hier is nauwelijks anders. Verder verbaast het ons dat de heer Tomesen, maar ook u in het eindverslag Oriënterend Onderzoek de waarde van het aangedragen materiaal aan het NFI op geen enkele wijze in twijfel trekt ondanks dat daar zo veel mee mis is. Dit lijkt op een redenatie waarbij u drukkers van vals geld laat lopen omdat het geld geaccepteerd is door de bank, terwijl u kan zien dat er van alles mis mee is.

In de brief van 18 januari verwijst de heer Tomesen naar de mogelijkheid om beklag te doen bij het hof in Leeuwarden. Deze artikel 12 procedure achten wij niet de geëigende procedure om het laakbaar handelen van de hoofdofficier in deze aan de orde te stellen. Wij sluiten niet uit dat de direct betrokken veroordeelde, heer Louwes, deze procedure alsnog gaat opstarten. Los hiervan zijn wij van mening dat de laakbare handelingen door de heer Tomesen door u als separate klacht behoort te worden behandeld. Wij kunnen het ons niet voorstellen dat u deze klacht zonder enig onafhankelijk onderzoek naast u neerlegt. Wij, en tevens alle Nederlanders, mogen verwachten dat het college van procureurs-generaal voor 100% integer opereert. Enige twijfel over het functioneren van hooggeplaatste justitieambtenaren, zeker indien het zo grondig onderbouwd is als wij hier doen, zou u toch grondig en eerlijk moeten laten onderzoeken. In het geval dat onze vermoedens juist blijken te zijn, dan kan het niet anders zijn dat u het met ons eens bent dat dat tot op de bodem uitgezocht dient te worden. In het geval dat wij ongelijk hebben, dan wilt toch niet anders dan dat dit ondubbelzinnig wordt vastgesteld. Een verwerping van deze klacht zonder serieus onderzoek, laadt slechts de verdenking op u dat u samen met de hoofdofficier te Zwolle de vervalsingen van het proces-verbaal van officier Van der Meijden in de doofpot wenst te stoppen, los van het feit dat u zich dan, net als wij stellen dat de heer Tomesen gedaan heeft, ook schuldig maakt aan laakbaar gedrag.

Klachten tegen hoofdofficieren van justitie dienen volgens de eigen procedures van het Openbaar Ministerie bij het college van procureurs-generaal ingediend te worden. Concluderend zijn wij net als onze aangifte van 8 oktober 2007 van mening dat u verplicht bent deze klacht te laten beoordelen door een onafhankelijke instelling omdat u zowel opdrachtgever bent van het handschriftonderzoek als beschuldigde in de vermeende fraudezaak en u daarmee partij bent in betrokken aangifte en klacht.

Wij verzoeken u ons binnen 8 dagen na dagtekening schriftelijk de ontvangst van deze klacht te bevestigen. Wij vernemen daarbij graag hoe u deze klacht en eventueel onze eerdere aangifte van 8 oktober denkt te gaan afwikkelen.

Wij verzoeken u dringend om ons mondeling deze zaak te laten toelichten. Anderzijds zijn wij bereid om in dat gesprek van u horen waarom wij verkeerde conclusies getrokken zouden hebben uit de geconstateerde feiten en de reacties die we daarop hebben gekregen van diverse justitiemedewerkers, waaronder de afwijzing van de hoofdofficier Tomesen.

Ik ga ervan uit dat u ons binnen de gestelde termijn antwoordt. Vertrouwende op een juiste afhandeling van deze klacht tekenen wij,

Hoogachtend,

R. Beetz
Rietkraag 8
5345 RS Oss

W. Dankbaar
Ruysdaelweg 14
2051 EM Overveen

P. Boswijk
Prinses Christinalaan 175
1421 BJ Uithoorn

bijlage: Aangifte dd. 8 oktober 2007
Afwijzing van de aangifte door W. Tomesen dd. 18 januari 2008